

Zámek Jaroměřice - a mohla to být jen jedna krásná známka...

Název emise: **Krásy naší vlasti - zámek Jaroměřice nad Rokytinou**

Den vydání: 30. říjen 2024

Hodnoty: 2x „A“ (= 34 Kč ke dni vydání)

a) kat. č. 1296 - kostel sv. Markéty

b) kat. č. 1297 - křídlo zámku

Rozměr známek: **obrazů:** 40 x 26 mm

Výtvarný návrh: Pavel Sivko

Druh tisku: OF; Tisk: Hradištko, sro.

Tisková forma: 2x PL v soutisku 4+4 zn.

Náklad: 64.000 sérií (16 tis. PL)

FDC: digitální tisk; Tisk: Hradištko, sro.; Náklad: 2.300

Rozlehlý jaroměřický zámek ležící na úpatí Českomoravské vrchoviny si připomenutí na známce zaslouží. Barokní objekt je ve vlastnictví státu, který se o něj dobře stará. Počátkem osmnáctého století jej z původní tvrze a pak renesančního zámečku přestavěl moravský šlechtic Jan Adam z Questenberka, císařský úředník a osvětený mecenáš umění. V Jaroměřicích v roce 1752 také zemřel a jím vymřela i moravská větev rodu (přestože měl šest dětí, dospělosti se dožila jen jedna dcera). Zámek a celé panství pak po bezmála 200 let byly předmětem řady dědických a dalších sporů, a pro prodloužení byl zámek nakonec v roce 1943 prodán podniku německé Říšské dráhy, který zde zřídil internátní drážní učiliště. To tu pochopitelně působilo jen krátce a v roce 1945 objekt připadl Československým státním drahám, které tu provozovaly ozdravovnu pro děti svých zaměstnanců. Uživatelů z řad socialistických podniků se pak v průběhu doby vystřídalo víc, zejména těch zaměřených na zemědělství. Tím, že zámek zůstal po celou dobu přímo v majetku státu, však nedošlo k jeho rozsáhlejší devastaci a část objektu byla naopak zpřístupněna veřejnosti, s tematickým zaměřením na vývoj historických slohů. Situace se dále zlepšila po roce 1989, o čemž se může přesvědčit každý jeho návštěvník.

Sivkovo zpodobnění zámku a kostela se mi líbí a lituji jen toho, že byla promeškána skvělá příležitost vydat místo dvou jen jednu známku neobvykle širokého rozměru, zachycující celý objekt. Takto rozdělený na dvě části mi zejména ta pravá z nich připadá poněkud nerosumitelná (a spíš vypadá jako kupon k levé známce). Je to škoda, taková příležitost na něco neobvyklého se nebude hned tak opakovat...

V kresebné výzdobě FDC je zobrazen stavitel zámku hrabě Questenberk s loutnou, což je připomínka jeho lásky k hudbě a s tím souvisejícího mecenášství. Hudbou zámek ožívá i dnes, koná se tu například Mezinárodní hudební festival Petra Dvorského, na němž vystupují významné osobnosti vážné hudby.

Questenberkové zanechali svou stopu i v Praze a já jsem měl možnost si toho povšimnout už jako středoškolák, kdy jsem cestou do gymnázia na Pohořelci míjel pochmurnou budovu kláštera nesoucího jejich jméno; Kašpar z Questenberka byl od roku 1612 opatem nedalekého Strahovského kláštera. Dlouho tu pak sídlil archiv Památníku národního písemnictví. Dnes objekt opět spravuje Královská kanonie premonstrátů a je zde malý hotel s krásným výhledem na Prahu. FB

